

# Vällingby



Centrum med sin konstnärligt utförda stenläggning och sina specialritade gatlyktor. Tunnelbanehuset var modernast av allt med sina korrugerade eternitplattor. Foto 1957, Lennart af Petersens, Stockholms stadsmuseum.

Albert Aronsson kallade planeringen och byggandet av Vällingby "ett levande drama" när han stod i händelsernas centrum 1952 som VD för Svenska Bostäder. Stadsplanedirektören själv, Sven Markelius, menade att han skapat en mänsklig och funktionsduglig miljö i Vällingby.

Det var en forntidsby som omvandlades till en framtidsstad. Man talade om att Stockholm nu blivit en storstad och att Vällingby var en levande förort till skillnad från andra förorter som var sovstäder. Ja, Vällingby blev på 1950-talet den svenska arkitektur- och stadsplaneringens stolta flaggskepp. Grupper av stadsplanerare, politiker och arkitekter kom från när och fjärran för att studera ABC-staden Vällingby.

Det nya med Vällingby var att stadsdelen skulle fungera som ett komplett samhälle med både arbetsplatser, bostäder och centrumfunktion - därav beteckningen ABC. Centret skulle innehålla allt

för människornas behov; förutom ett rikt butikssortiment även kultur och nöjen, banker, läkare samt den inte minst viktiga och ytterst moderna tunnelbaneförbindelsen till och från Stockholms city. Man ansåg helt djävt att det skulle vara lika attraktivt för cityborna att fara till Vällingby som för vällingbyborna att fara in till stan.

Markelius var noga med att byggnaderna i centrum skulle ritas av verkligt goda arkitekter. Det blev Sven Backström och Leif Reinius som fick uppdraget men också andra arkitekter förekom. T ex ritade Hjalmar Klemming Svenska Bostäders eget kontorshus och Magnus Ahlgren stod för tunnelbanehuset. S:t Tomaskyrkan formgavs av Peter Celsing.

*Tunnelbanestation Vällingby invigdes 1954.*